I sag 38/76

vedrørende en anmodning, som Finanzgericht Düsseldorf i henhold til EØF-traktatens artikel 177 har forelagt Domstolen for i en sag, der verserer for nævnte ret mellem

INDUSTRIEMETALL LUMA GMBH, med hjemsted i Düsseldorf

og

HAUPTZOLLAMT (HOVEDTOLDKAMMER) DUISBURG,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af position 73.02 G, sammenholdt med bestemmelse 1, litra c) (nr. 73.02) i den fælles toldtarif,

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden P. Pescatore, dommerne A. J. Mackenzie Stuart og A. Touffait,

generaladvokat: F. Capotorti
justitssekretær: A. Van Houtte

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og de indlæg, som er indgivet i henhold til artikel 20 i statutten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og skriftvekslingen

Industriemetall Luma GmbH (herefter: Luma) med hjemsted i Düsseldorf har i adskillige år til forbundsrepublikken Tyskland indført skrot af jern fra Det forenede Kongerige. Disse materialer bliver omsmeltet i England, støbt og transporteret i karvede plader, de såkaldte blokke. De indeholder forskellige metaller, afhængig af kvaliteten og sammensætningen af råmaterialerne; de karakteriseres af et forholdsvis højt wolframindhold (mellem 30 og 40 %), et koboltindhold på 5-10 % og et kulindhold på mindst 1,9 %.

Den 23. marts 1972 toldangav Luma ved Zollamt (toldkammer) Duisburg-Ruhrort et parti skrot fra England med en total nettovægt på 20 379 kg, som af den engelske leverandør blev betegnet som »smeltemateriale med indhold af wolfram«. I tolden angav Luma varen som »affald og skrot af jern eller stål fra legeret stål«; toldkammeret henførte uden nærmere undersøgelse partiet under positionen 73.15-B-I-b) — 1-aa) (affald og skrot i form af ingots) i den fælles toldtarif, som er fritaget for told.

En senere kontrol ved toldvæsnets tekniske afdeling viste, at varen, som indeholdt fra 30 til 33 % wolfram, også havde et koboltindhold på over 10 %. På grundlag af en udtalelse af 9. januar 1973 fra zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt (Institut for forskning og undervisning i tekniske toldspørgsmål) i Køln tariferede toldkammeret Duisburg-Ruhrort ved en ændret afgørelse af 15. februar 1973 den vare, som Luma importerede, under position 73.02 G (ferrolegeringer), fordi den indeholdt mere end 10 % legeringsstoffer. Den fælles toldtarif foreskriver for denne position en selvstændig told og en sædvanlig told på ialt 7 %; følgelig krævede toldkammeret, at Luma skulle betale et totalbeløb på 7 807,37 DM i told.

Luma påklagede den 18. marts 1973 denne ændringsafgørelse til Hauptzollamt Duisburg.

Denne klage tilbagevistes den 27. juli 1973.

Luma anlagde den 10. august 1973 sag ved Finanzgericht Düsseldorf.

Luma hævdede for Finanzgericht først og fremmest, at den vare, som selskabet havde indført, bestod af legeret skrot indeholdende wolfram og undertiden kobolt, at varen ikke var omfattet af nogen position og altså i henhold til den almindelige bestemmelse nr. 4 vedrørende fortolkning af den fælles toldtarif burde tariferes som affald og skrot i form af ingots i position 73.15-B-I-b)-1-aa). Dette resultat støttedes af en tariferingsudtalelse af 20. oktober 1970 fra nomenklaturudvalget for den fælles toldtarif. Endvidere anførte Luma, at den omstridte vare på grund af sin karakter, sin anvendelse og sin beskrivelse ikke kunne henføres under ferrolegeringer i form af »legeringer af jern« i den i bestemmelse 1, litra b) til kapitel 73 angivne forstand.

Hauptzollamt Duisburg anførte herimod, at de i bestemmelse 1, litra c) til kapitel 73 i den fælles toldtarif angivne betingelser var opfyldt, dvs at ferrolegeringer er legeringer af jern, der indeholder over 10 % ialt af andre legeringers bestanddele. Da det således var klart, at varen kunne tariferes under position 73.02 G, var anvendelsen af den almindelige bestemmelse nr. 4 udelukket. Dette resultat støttedes også af de forklarende bemærkninger til den fælles toldtarif vedrørende position 73.15. Nomenklaturudvalgets tariferingsafgørelse af 20. oktober 1970 var irrelevant: den vedrørte nemlig et omsmeltet produkt med et maksimalt koboltindhold på 10 %.

Da Finanzgericht Düsseldorf, 4. afdeling, mente, at det med henblik på afgørelsen i den sag, der var forelagt den, var vigtigt at vide, hvorledes positionerne 73.02 og 73.15-B-I-b)-1-aa) skulle fortolkes og afgrænses i forhold til hinanden, besluttede den ved kendelse af 9. april 1976 at udsætte sagen i medfør af EØF-traktatens artikel 177, indtil Domstolen havde truffet præjudiciel afgørelse vedrørende følgende spørgsmål:

Skal den fælles toldtarif fortolkes således, at der ved begrebet ferrolegering i position 73.02 sammenholdt med bestemmelse 1, litra c) til kapitel 73 kun skal forstås sådanne produkter, der fremstilles af nye metaller eller nye malme, og som på grund af deres planlagte anvendelse til fremstilling af stål kendetegnes ved en nøje og forud fastsat, konstant sammensætning af bestemte legeringsbestanddele?
eller

omfatter position 73.02 også omsmeltet skrot (omsmeltningsprodukter), som opfylder de fysiske betingelser i bestemmelse 1, litra c) til kapitel 73?«

Kendelsen fra Finanzgericht Düsseldorf registreredes på Domstolens justitskontor den 30. april 1976.

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har i henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen indgivet skriftligt indlæg den 2. juli 1976.

Domstolen har på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Domstolen har dog opfordret Kommissionen til at fremlægge den fulde ordlyd af tariferingsudtalelsen af 20. oktober 1970 fra nomenklaturudvalget for den fælles toldtarif.

Domstolen har ved kendelse af 15. september 1976 i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1 besluttet at henvise sagen til anden afdeling.

II — Skriftlige indlæg indgivet til Domstolen

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har anført, at Domstolen af Finanzgericht Düsseldorf er blevet anmodet om at fastsætte kriterierne for afgrænsningen mellem positionerne 73.02 og 73.15 B-I-b)-1-aa); men da den sidstnævnte position angår EKSF-produkter, der hører under den særlige EKSF-tarif, opstår spørgsmålet, om dette påvirker Domstolens fortolkningskompetence. Imidlertid kan man lægge til grund, at en fortolkning af position 73.02 G sammenholdt med bestemmelse 1, litra c) til kapitel 73, der foretages ud fra den specifikke genstand for det præjudicielle spørgsmål, er tilstrækkelig til at afgrænse de to omhandlede underpositioner, således at en selvstændig fortolkning af position 73.15 B-I-b)-1-aa) ikke er nødvendig.

Med hensyn til realiteten er spørgsmålet, om den omstændighed, at et parti af den vare, der leveredes til sagsøger i hovedsagen, på grund af en tilfældig forekomst af et særligt højt koboltindhold i råmaterialerne havde et koboltindhold på over 10 %, i sig selv berettiger eller nødvendiggør en ændring af varens tarifering fra position 73.15 B-I-b)-1-aa) til position 73.02 G, eller om der i den fælles toldtarif er fastsat andre kriterier, som hindrer en sådan fortolkning.

Det stillede spørgsmål må først besvares ud fra den fælles toldtarifs ordlyd, formål og nomenklatur. Dernæst om nødvendigt ud fra Kommissionens almindelige forklarende bemærkninger til den fælles toldtarif, nomenklaturudvalgets tariferingsudtalelse og de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen: anvendelsen af disse tekster er ikke direkte obligatorisk, men de udgør særdeles vigtige bidrag til fortolkningen af den fælles toldtarif.

I kapitel 73 (jern og stål) i den fælles toldtarif anføres en række kriterier for tariferingen af en vare: form og størrelse, forædlingsstadium, forarbejdningsmåde, anvendelse og væsentlige bestanddele. Der lægges særlig vægt på varens sammensætning; denne udgør det almindelige grundlag for underinddelingerne og de videre differentieringer.

Når der i en toldposition samtidig anføres flere kriterier til bestemmelse af en vares tarifering, har disse kriterier, som materielle betingelser for tariferingen, samme gyldighed. Visse kriterier spiller dog en afgørende rolle, når en vare ikke er omfattet af nogen position i den fælles toldtarif; i dette tilfælde foreskriver den almindelige bestemmelse nr. 4, at varerne skal tariferes som de varer, hvormed de skønnes at have mest til fælles, og for at finde frem til disse er det nødvendigt at foretage en bedømmelse ud fra de væsentlige tariferingskriterier.

Den af Luma indførte vare, som har et indhold af wolfram og kobolt, der ligger inden for det »normale«, har ikke direkte kunnet tariferes under en position i den fælles toldtarif: den opfylder ikke alle kriterierne i en af de positioner, der er relevante. Derfor foreslog nomenklaturudvalget for den fælles toldtarif i sin tariferingsudtalelse af 20. oktober 1970, at varen tariferedes under position 73.15 B-I-b)-1-aa), idet det skønnede, at den indførte vare »havde mest til fælles« med varerne i denne position.

Denne udtalelse gælder imidlertid kun for de varer, hvis afgørende kriterier tariferingsmæssigt svarer til kriterierne for de varer, som den har angået. Forskelle, omend blot med hensyn til et af kriterierne, indebærer nødvendigvis en ny undersøgelse af, om der findes en position, som specifikt omfatter denne vare. Kun såfremt der ikke findes en sådan position, kan den almindelige bestemmelse nr. 4 påberåbes, dog således, at der selv i dette tilfælde ved eftersøgningen af en position, der angår analoge produkter, skal tages hensyn til det »nye« kriterium; en automatisk henvisning i den foreliggende sag til tariferingsudtalelsen af 20. oktober 1970 er altså udelukket.

Der er ud fra et tariferingsmæssigt synspunkt en væsentlig forskel mellem produkter indeholdende under 10 % kobolt og produkter med et koboltindhold på over 10 %: en vare med et koboltindhold på over 10 % modsvarer et — i forhold til bestemmelse 1, litra d) — specifikt kriterium i bestemmelse 1, litra c) til kapitel 73 og opfylder de afgørende fysiske betingelser for at kunne tariferes som ferrolegering bestående af »2 enheder« under position 73.02 (ferrolegeringer).

For at kunne tariferes under position 73.02 skal varen være en legering af jern, der ikke er praktisk anvendelig til valsning eller smedning og sædvanligvis anvendes som tilsætningsmateriale ved fremstillingen af jern og stål.

»Legeringer af jern« er varer, som smeltes og senere støbes i en bestemt form, og som befinder sig på et indledende fremstillingstrin og endnu ikke udgør færdige produkter; udvendig er de rå, endnu primitive (ingots, plader) og med uregelmæssig og ujævn overflade. De forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen og de forklarende bemærkninger til den fælles toldtarif er i overensstemmelse med den fælles toldtarifs ordlyd, formål og nomenklatur: de fremhæver som hovedkriteriet for jernlegeringer »den langt større forekomst af legeringsbestanddele« eller »det begrænsede indhold af andre bestanddele end jern«. De forklarende bemærkninger til den fælles toldtarif indeholder i det foreliggende tilfælde en korrekt fortolkning af position 73.02 sammenholdt med bestemmelse 1, litra c) til kapitel 73; de præciserer, at »omsmeltet affald af jern og stål, som er støbt til groft ingots med en sammensætning som en jernlegering, og som anvendes som tilsætningsmaterialer ved fremstillingen af specialstål, skal tariferes de pågældende positioner under nr. 73.02« eller at omsmeltet affald og skrot af jern og stål, omstøbt til ingots »skal betragtes« som ferrolegeringer eller ingots og »tariferes i de forskellige positioner under nr. 73.02 eller i positionerne 73.06 B, 73.15-A-I-b)-1 eller 73.15-B-I-b)-1-aa), alt efter deres sammensætning«. Det fremgår af udtrykket »skal tariferes«, at disse produkter, der anses som ferrolegeringer i den fælles toldtarifs forstand, skal tariferes i samme position som disse sidste; der skelnes overhovedet ikke mellem dem og »rigtige« ferrolegeringer«.

Den teknisk-videnskabelige definition af ferrolegeringen adskiller sig betydeligt fra den i den fælles toldtarif anvendte; men den tariferingsmæssige synsvinkel adskiller sig fra den teknisk-videnskabelige betragtningsmåde. De i positionerne og bestemmelserne til den fælles toldtarif anførte kriterier for tariferingen har til formål at gøre det muligt, ved hjælp af så objektive kriterier som muligt, at bestemme, hvilken position en vare skal henføres under, når den toldbehandles. Med henblik herpå har det ud fra et tariferingsmæssigt synspunkt kun ringe be-

tydning at kende de materialer og de særlige måder hvorpå stålpladerne er fremstillet, hvis selve varen har de objektive kendetegn, som er en nødvendig og tilstrækkelig betingelse for varens tarifering i position 73.02.

Med hensyn til de to andre kendetegn (en vare, som ikke er praktisk anvendelig til valsning eller smedning og hovedsagelig anvendes som tilsætningsmateriale ved fremstillingen af jern og stål) er det tilstrækkeligt i den foreliggende sag at konstatere, at de pågældende produkter ifølge sagsøgeren i hovedsagen faktisk anvendes som tilsætningsmateriale ved fremstillingen af jern og stål.

Det spørgsmål, som Finanzgericht Düsseldorf har stillet, må besvares således:

Blokke, fremstillet ved omsmeltning af affald og skrot af jern og stål, som ikke er praktisk anvendelige til valsning eller smedning, og som anvendes som tilsætningsmateriale ved fremstillingen af jern og stål og indeholder en eller flere af de i bestemmelse 1, litra c) til kapitel 73 i den fælles toldtarif anførte legeringsbestanddele i det i samme bestemmelse angivne forhold, skal tariferes som ferrolegeringer under position 73.02.

III — Mundtlig forhandling

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af sin juridiske konsulent Manfred Beschel, har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 27. oktober 1976.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 1. december 1976.

Præmisser

1 Ved kendelse af 9. april 1976, indgået til Domstolens justitskontor den 30. samme måned, har Finanzgericht Düsseldorf i henhold til EØF-traktatens artikel 177 stillet et spørgsmål om fortolkningen af position 73.02 i den fælles toldtarif, »ferrolegeringer«, med henblik på dennes afgrænsning fra position 73.15 B-I-b-1-aa »affald og skrot i form af ingots« af legeret stål (position henhørende under EKSF-traktaten);

2 det fremgår af de for den nationale ret afgivne forklaringer, at sagsøger i hovedsagen gennem flere år fra Det forenede Kongerige har indført smeltet wolframholdigt skrot i form af »blokke« med et wolframindhold på omtrent 30 % og et koboltindhold på mellem 5 og 10 %;

efter at tariferingen af denne vare længe havde været genstand for strid, blev varen af nomenklaturudvalget for den fælles toldtarif i en tariferingsudtalelse af 20. oktober 1970 i henhold til artikel 2 i EØF-forordning nr. 97/69 af 16. januar 1969 (EFT-specialudgave 1969 (I), s. 10; org. ref. JO L 14, s. 1) og under henvisning til den 4. almindelige bestemmelse vedrørende fortolkningen

af nomenklaturen i afsnit I, A i de indledende bestemmelser til tariffen, tariferet under position 73.15 B-I-b-1-aa som havende træk til fælles med »affald og skrot i form af ingots« i denne position;

3 sagsøger lod den 23. marts 1972 toldbehandle et parti smeltet wolframholdigt skrot, som det toldkammer, der foretog toldbehandlingen, uden videre tariferede under position 73.15 B-I-b-1-aa, der medfører toldfrihed;

da en senere kontrol afslørede, at varen foruden omtrent 30 % wolfram indeholdt over 10 % kobolt, ændrede toldkammeret sin afgørelse og tariferede varen som »ferrolegering« i position 73.02 G, der er underlagt en toldsats på 7 %, og følgelig blev der opkrævet told i overensstemmelse med denne tarifering;

hovedtoldkammeret i Duisburg, sagsøgte i hovedsagen, stadfæstede, efter at sagsøger i hovedsagen havde indgivet klage, denne tariferingsafgørelse;

4 sagsøger i hovedsagen har til støtte for sit søgsmål navnlig gjort gældende, at »ferrolegeringer« i position 73.02 fremstilles af nye metaller eller malme ved tekniske processer, som sikrer forekomsten af visse legeringsbestanddele i nøje fastsatte konstante mængder, mens det af sagsøgeren i hovedsagen indførte produkt, der fremkommer ved simpel smeltning af affald og skrot, har en variabel sammensætning, således at forekomsten af kobolt ud over grænsen på 10 % i det vareparti, hvis tarifering bestrides, beror på en ren tilfældighed;

den sagsøgte myndighed har på sin side forsvaret den anfægtede afgørelse og påberåbt sig bestemmelse 1, litra c) i indledningen til kapitel 73 i den fælles toldtarif, hvoraf det fremgår, at et koboltindhold i det omstridte parti ud over grænsen på 10 % medfører, at den indførte vare hører under position 73.02;

der er ikke efter sagsøgtes opfattelse anledning til i et sådant tilfælde at anvende den analoge tarifering, som nomenklaturudvalget for den fælles toldtarif anfører i sin udtalelse af 20. oktober 1970, idet denne fremgangsmåde forudsætter, at der er tale om en vare, som ikke er nævnt nogetsteds i tariffen;

Finanzgericht har med henblik på at afgøre dette fortolkningsspørgsmål stillet følgende spørgsmål:

»Skal den fælles toldtarif fortolkes således, at der ved begrebet ferrolegering i position 73.02 sammenholdt med bestemmelse 1, litra b) til kapitel 73 *kun*

skal forstås sådanne produkter, der fremstilles af *nye* metaller eller *nye* malme, og som på grund af deres planlagte anvendelse til fremstilling af stål, kendetegnes ved en nøje og forud fastsat, konstant sammensætning af bestemte legeringsbestanddele?

eller

Omfatter position 73.02 *også* omsmeltet skrot (omsmeltningsprodukter), som opfylder de *fysiske* betingelser i bestemmelse 1, litra c) til kapitel 73?«

5 Position 73.02 indeholder alene angivelsen »ferrolegeringer«, der efterfølges af seks underpositioner for bestemte legeringssammensætninger (A-F) samt yderligere en underposition G med betegnelsen »andre varer«;

i bestemmelserne i indledningen til kapitel 73, som har samme retlige gyldighed som tariffens positioner, defineres begrebet »ferrolegeringer« i nr. 1, litra c) således:

»legeringer af jern . . ., der ikke er praktisk anvendelige til valsning eller smedning og sædvanligvis anvendes som tilsætningsmateriale ved fremstillingen af jern og stål, og som indeholder en eller flere af de nedennævnte legeringsbestanddele i de anførte mængdeforhold (beregnet efter vægt):

over 8 % silicium,

over 30 % mangan,

over 30 % krom,

over 40 % wolfram,

over 10 % ialt af andre legeringsbestanddele . . .«;

de »forklarende bemærkninger til De europæiske Fællesskabers fælles toldtarif«, der er offentliggjort af Kommissionen, anfører med hensyn til position 73.02: »Omsmeltet affald af jern og stål, som er støbt til groft ingots (såkaldt affald og skrot i form af ingots) og sammensat som en ferrolegering, og som anvendes som tilsætningsmateriale ved fremstillingen af specialstål, skal i givet fald tariferes under position 73.02«;

i forklaringerne til position 73.03 om skrot bestemmer de forklarende bemærkninger, at smeltet affald og skrot, som ved en summarisk behandling er omstøbt til ingots, såkaldt »affald og skrot i form af ingots«, med henblik på anvendelsen af tariffen bør anses som ferrolegeringer eller som ingots og følgelig »alt efter deres sammensætning« skal tariferes i de forskellige positioner under enten 73.02 eller positionerne 73.06 eller 73.15;

i samme teksts forklaringer til position 73.15 anføres det med hensyn til B-I-b-1-aa, at »affald af skrot i form af ingots og sammensat som en ferrolegering ... i givet fald skal tariferes under underpositionerne til 73.02«.

6 Selv om position 73.02, taget for sig, ikke afgør, hvilken betydning, der skal tillægges udtrykket »ferrolegeringer«, fremgår det af den i indledningen til kapitel 73 indsatte bestemmelse 1, litra c), at ved siden af visse andre kriterier — som ikke vedrører den foreliggende sag — er tariferingen af et produkt blandt ferrolegeringerne foruden af et minimalt jernindhold afhængig af forekomsten af visse ikke-jernholdige metaller i et forhold, som overstiger de i bestemmelsen fastsatte procenter;

navnlig bør forekomsten af andre legeringsbestanddele end de udtrykkeligt anførte (silicium, mangan, krom og wolfram) i et forhold, der overstiger 10 % af vægten, medføre, at et produkt som det, denne sag angår, tariferes blandt ferrolegeringerne i position 73.02;

Kommissionen er i fuld overensstemmelse med denne opfattelse, når den i sine ovennævnte »forklarende bemærkninger« med henblik på afgrænsningen af positioner, som indholdsmæssigt ligger særlig tæt på hinanden og derfor kan give anledning til forvirring, har lagt vægt på kriteriet om »sammensætningen« af de produkter, der hører under den ene eller den anden position;

derimod er der ikke ved de i bestemmelse 1, litra c) anførte kriterier for tariferingen taget hensyn til faktorer, som kan tjene til at bestemme begrebet »ferrolegeringer« ud fra et teknisk eller handelsmæssigt synspunkt, som f.eks. det forhold, at legeringerne fremstilles af nye metaller eller nye malme, og at de har en konstant og nøje bestemt sammensætning;

7 selv om det er korrekt, at den fælles toldtarif i visse tilfælde indeholder henvisninger til varernes fremstillingsmetoder eller anvendelse angiver den af hensyn til retssikkerheden og kontrolmulighederne så vidt muligt almindeligvis kriterier for tariferingen, der er støttet på sådanne objektive kendetegn og egenskaber ved produkterne, som kan bedømmes ved toldbehandlingen;

kriteriet om jern- og stålprodukters indhold af ikke-jernholdige metaller, som er grundlaget for de i bestemmelse 1, litra c) i indledningen til kapitel 73 anførte kriterier, opfylder her dette formål, idet det letter tariferingen af produkterne i det pågældende kapitels positioner og underpositioner;

når et produkt kan tariferes under en bestemt position på grund af dets sammensætning, er der derfor ikke plads for en analog tarifering i medfør af den

4. almindelige bestemmelse vedrørende nomenklaturens fortolkning, idet en sådan tarifering i henhold til denne bestemmelse kun kan komme i betragtning ved varer, »der ikke er nævnt nogetsteds i tariffen«;

8 spørgsmålet må derfor besvares således, at position 73.02 i den fælles toldtarif omfatter »blokke« af omsmeltet skrot, som opfylder de fysiske betingelser, der er angivet i bestemmelse 1, litra c) i indledningen til kapitel 73.

Vedrørende sagsomkostningerne

9 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har indgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres;

da retsforhandlingerne i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, som verserer for Finanzgericht, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser,

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Finanzgericht Düsseldorf ved kendelse af 9. april 1976, for ret:

Position 73.02 i den fælles toldtarif omfatter også omsmeltet skrot (omsmeltningsprodukter), som opfylder de fysiske betingelser i bestemmelse 1, litra c) i indledningen til kapitel 73 i den fælles toldtarif.

Pescatore Mackenzie Stuart Touffait

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. december 1976.

A. Van Houtte
Justitssekretær

P. Pescatore
Formand for anden afdeling